

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 19-12-2018
Enhed: JURA
Sagsbeh.: DEPBGJ
Sagsnr.: 1801599
Dok. nr.: 779289

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. november 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L 109 – Forslag til lov om certificeringsordning for fremmedsprogstolke på sundhedsområdet) til sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 9. november 2018 fra læge Paul Gram-Hansen, Odense, og besvare de i henvendelsen stillede spørgsmål, jf. L 109 – bilag 3.”

Svar:

. / . Som jeg oplyste i min besvarelse af 7. december 2018 på SUU alm. del - spørgsmål nr. 127 fra Sundheds- og Ældreudvalget, har formålet med lovændringen om egenbetaling for tolkebistand været at sætte en grænse for, hvor længe en person med bopæl i Danmark kan få tolkebistand på det offentlige regning. Retten til tolkebistand er derimod ikke blevet fjernet i medfør af lovændringen.

Fremmedsprogstolkning i sundhedsvæsenet udgør en betydelig udgift for det offentlige hvert eneste år, og de seneste tal fra Danske Regioner viser, at udgifterne til tolkebistand i 2017 udgjorde ca. 170 mio. kr.

Det er efter regeringens opfattelse ikke rimeligt, at det offentlige skal bruge så stort et beløb på at betale for tolkebistand til udlændinge, der har haft bopæl i Danmark i flere år. Derfor har et bredt flertal i Folketinget bestående af regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet vedtaget at indføre krav om, at personer, der har været bosat i Danmark i mere end 3 år, skal betale et gebyr for tolkebistand, som er nødvendig for de pågældendes behandling hos lægen og på sygehuset.

For regeringen har det afgørende argument for lovændringen været at øge incitamentet til at lære dansk for udlændinge, der er bosat i Danmark. Hvis man som udlænding behersker det danske sprog, vil integrationen i det danske samfund blive nemmere, og det vil være til gavn for den enkelte og for samfundet som helhed.

I forhold til de spørgsmål, der stilles i den nævnte henvendelse fra Læge Paul Gram-Hansen, jf. L 109 – bilag 3, kan det oplyses, at den nye bekendtgørelse om tolkebistand efter sundhedsloven blev sendt i offentlig høring den 29. maj 2018. Bekendtgørelsen er i øvrigt i meget vidt omfang identisk med den bekendtgørelse, der var gældende i 2011 under den tidligere ordning med opkrævning af gebyr for tolkebistand. Af bemærkningerne til lovforslag L 213 om egenbetaling for tolkebistand er det desuden beskrevet, hvilke regler der ville blive fast i bekendtgørelsen.

Regionerne har således haft mulighed for på et tidligt tidspunkt at gøre sig bekendt med reglerne, herunder at overveje, hvordan reglerne administreres mest hensigtsmæssigt inden for lovgivningens rammer.

Det bemærkes desuden, at det er regionernes opgave at informere sundhedspersoner og andre ansatte om ny lovgivning på sundhedsområdet, hvilket Sundheds- og Ældreministeriet meddelte Danske Regioner den 6. september 2018. Det er tilsvarende regionernes opgave at informere tolkene om de nye regler om opkrævning af gebyr for tolkebistand.

Derudover skal det fremhæves, at sundhedslovens regler om informeret samtykke til behandling indebærer, at det er lægens ansvar at informere patienten om alle forhold, der er relevante for patientens stillingtagen til behandlingen. Det er ifølge sundhedslovens § 21 den ansvarlige sundhedsperson, der skal indhente det informerede samtykke, som i den forbindelse skal vurdere, hvad patienten har behov for at vide, herunder eventuelt om betaling af gebyr for tolkebistand.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Brit Gotthard Jensen